

Kilnūs bereiečiai

***„Bereos žydai buvo kilnesnio charakterio nei Tesalonikos, nes jie priėmė žinią su dideliu entuziazmu ir kasdien nagrinėjo Raštus, norėdami patikrinti, ar Pauliaus žodžiai yra tiesa. Dėl to daugelis jų įtikėjo, taip pat ir keletas žinomų graikių moterų bei daug graikų vyrų.“
Apaštalų darbai 17:11,12***

Pradėdami naujus metus, visi tiesos ieškantys Biblijos tyrinėtojai turėtų prisiminti, kaip svarbu uoliai studijuoti Dievo Žodį. Biblija yra visuotinai pripažįstama kaip didžiausia visų laikų knyga. Jos senovė siekia pačią žemės nuostabaus kūrimo pradžią ir jos galutinį paruošimą kaip namų Dievo žemiškajam kūrinui. Jos puslapiuose randama įtikinamų įrodymų apie jos svarbą ir reikšmę žmonijai. Per šimtmečius ji buvo priimta daugybės žmonių kaip dieviškai įkvėptas mūsų mylinčio Dangiškojo Tėvo, didžiojo visatos Dievo, Žodis.

Biblijos mokymai ir teisūs principai išskiria ją iš visų kitų knygų, ir ji išlieka „“ tiesos standartu net ir mūsų šiuolaikiniame pasaulyje. Jos pagrindinė tema – išganymas ir galutinis žmonijos išgelbėjimas nuo

nuodėmės ir mirties, – randama įvairiose knygose, kurias per ilgus amžius parašė daugybė autorių. Tai padeda pabrėžti dieviškai įkvėptą Biblijos harmoniją ir tikslą. Taigi mūsų dėmesys atkreipiamas į įvairius tiesos principus, kuriuose kiekvienas įkvėptas rašytojas derina tai, ką parašė kiti, tačiau skirtingu laiku ir vietoje.

Dievo Šventasis Žodis vadinamas civilizacijos deglu. Jo moraliniai ir etiniai mokymai labiau nei bet kuri kita knyga paveikė žmonijos protus gyventi kilnesnį gyvenimą. Tai beveik neišsenkantis įkvepiančių ir guodžiančių žinių šaltinis. Daugelis žmonių Biblijoje rado paguodos šaltinį liūdesio akimirkomis. Kiti joje rado jėgų susidurti su neaiškiomis gyvenimo situacijomis, o kai kurie kreipiasi į jos daugybę pamokų, kad rastų užtikrinimą.

Biblija yra krikščionybės vadovėlis. Ji atskleidžia Dangiškojo Tėvo nuostabų planą ir tikslą kuriant žmogiškąją šeimą ir jos išgelbėjimą. Ši žinia yra įgyvendinama iki didingo ir galutinio pabaigos, kuri pasieks kulminaciją ateityje, kai Kristus valdys savo šlovingą karalystę, turėdamas galią ir autoritetą visoje žemėje. Tai, kaip sakoma „ Biblijoje, yra „pagal amžių planą“, kurį Dievas „sukūrė mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui“. Efeziečiams 3:11

Apie nuostabų Biblijos autorių ir jo amžinąjį tikslą psalmistas Dovydas rašė: „Dangūs skelbia Dievo

šlovę, o dangaus skliautas skelbia jo rankų darbus. Dieną po dienos jie skelbia žodį, naktį po nakties jie atskleidžia žinias. Jie neturi balso, jie nenaudoja žodžių, iš jų nesigirdi jokio garso. Tačiau jų balsas sklinda po visą žemę, jų žodžiai – iki pasaulio pakraščių. Danguje Dievas pastatė palapinę saulei. Ji yra kaip jaunikis, išeinantis iš savo kambario, kaip čempionas, džiaugiantis savo bėgimu. Ji pakyla viename dangaus gale ir apibėga kitą; niekas nėra atimtas jos šilumos. Viešpaties įstatymas yra tobulas, atgaivina sielą. Viešpaties įsakymai yra patikimi, daro išmintingus paprastus žmones. Viešpaties įsakymai teisingi, džiuginantys širdį. Viešpaties įsakymai spinduliuojantys, apšviečiantys akis. Viešpaties baimė tyra, amžina. Viešpaties nutarimai tvirti, visi jie teisingi. Jie brangesni už auksą, už daug gryno aukso; jie saldesni už medų, už medų iš korių. Psalmių 19:1-10

Tarnavimas tikėjimui

Kai buvo steigiamasi ankstyvoji bažnyčia, apaštalas Paulius ir jo bendražygiai daug keliavo, kad tarnautų krikščionims atsivertėliams. Jie padėjo šiems naujiems broliams Kristuje organizuoti bendruomenes studijoms, tarnystei ir bendravimui. Dievo didžiąja išmintimi ir apvaizda, Lukas, istorikas ir Apaštalų darbų knygos autorius, užrašė daugelį šių svarbių įvykių. Apaštalų darbai 1:1,2; Lukas 1:1-4

Paulius ir kiti skelbė Tiesą, kuri atskleidė Dangiškojo Tėvo planą ir tikslą dėl galutinio išgelbėjimo ir susitaikinimo su jo nuodėminga ir mirštančia žmonių šeima. (Efeziečiams 1:13; Kolosiečiams 1:20; Titui 2:11). Tiesos Šventoji Dvasia taip pat atvėrė kelią mažai Kristaus ištikimų pasekėjų kaimenei siekti dangiškojo pašaukimo ir gauti vietą Kristaus nuotakos dalimi. Taigi mes esame užtikrinti: „Nebijokite, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas nori jums duoti karalystę.“ Luko 12:32

Ištikimieji turės privilegiją dalytis su savo pašlovintu Viešpačiu jo dangiškojoje karalystėje ir teikti palaiminimus visoms žemės šeimoms (Pradžios 22:16-18). Šis šlovingas susitarimas taip pat numato visų, esančių kapuose, prisikėlimą – tų, kurie nežinodami laukia tos dar ateityje įsteigtos karalystės pagal Kristaus „“ valdymą. Jono 5:28,29; Apaštalų darbai 24:15; 1 Korintiečiams 15:25,26

Konfliktai kelyje

Per apaštalo ilgus kelionius, kurių metu jis skleidė džiaugsmingąją naujieną, daug naujų krikščionių tikinčiųjų buvo atvesti į tikėjimą, įvertino Tiesą ir bendravimą su Viešpaties tauta. Tačiau, kur tik Paulius ir jo bendražygiai nuvykdavo, dažnai kildavo prietarai ir konfliktai. Tarp tų, kurie tvirtai laikėsi žinomų žydų įstatymo mokymų, ir tų, kurie mokė

naujų Kristaus Jėzaus doktrinų, kilo trintys. Dauguma žmonių šiuos mokymus girdėjo pirmą kartą.

Prieš pat mūsų aptariamą Šventojo Rašto ištrauką Paulius ir Silas naktį pabėgo iš Tesalonikos į Bereą (Apaštalų darbai 17:10). Atvykę jie buvo palaiminti vietos sinagogoje jiems surengtu priėmimu. Juos labai sužavėjo brolių didelis susidomėjimas ir dvasinis augimas studijuojant Dievo Žodį, ir jie pastebėjo, kad tai juos išskiria kaip „kilnesnius“ už Tesalonikos bendruomenės narius.

Garbinga savybė

Žodis „kilnus“, kaip jis vartojamas šiuo atveju, nurodo puikias proto ir charakterio savybes, kurias parodė Kristaus broliai Bereoje, kai jie tyrinėjo Raštus. Akivaizdu, kad jie norėjo, kad Tiesos doktrina ir mokymai taptų jų pačių. Geresnis šio rašto vietos supratimas praplečia kilnaus proto mintį, ir taip tai buvo perteikta kitose Biblijos vertimuose. Palyginimui skaitome: „Šie buvo kilnesnio proto nei Tesalonikos gyventojai, nes jie priėmė žodį su dideliu entuziazmu, kasdien tyrinėdami Raštus, norėdami patikrinti, ar taip yra. Todėl daugelis iš jų įtikėjo, kartu su keletu žinomų graikų moterų ir vyrų.“ (Apaštalų darbai 17:11, 12). Taip pabrėžiamas šių brolių troškimas ne tik kasdien tyrinėti Raštus, bet ir stengtis juos atidžiai ir „su dideliu uolumu“ nagrinėti bei tikrinti.

Paulius ir Petro liudijimas

Paulius pamokė brolius Tesalonikos bažnyčioje: „Išbandykite viską, laikykitės to, kas gera“ (1 Tesalonikiečiams 5:21). Rašydamas savo mylimam broliui Timotiejui, apaštalas jį drąsino: „Stenkis, kad būtum Dievui priimtinas, kaip darbininkas, kuris neturi ko gėdytis, teisingai dalydamas [tvarkydamas] tiesos žodį“ (2 Timotiejui 2:15). Vėliau jis pamokė: „Tęsk tai, ko išmokai ir kuo įsitikinai, žinodamas, kas tave mokė, ir kad nuo vaikystės pažįsti šventuosius raštus, kurie gali tave padaryti išmintingu išgelbėjimui per tikėjimą Kristumi Jėzumi. Visi raštai, dieviškai įkvėpti, yra tikrai naudingi mokymui, įtikinimui, pataisymui, teismo drausmei, kad Dievo žmogus būtų tobulas, visiškai tinkamas kiekvienam geram darbui.“ 2 Timotiejui 3:14-17

Savo pirmojoje laiško dalyje apaštalas Petras taip pat ragino: „Kaip kiekvienas gavote nemokamą dovaną, taip ir tarnauskite ja tarpusavyje, kaip geri Dievo įvairios malonės tvarkytojai. Jei kas kalba, tegu kalba kaip Dievo žodžiai; jei kas tarnauja, tegu tarnauja kaip iš Dievo duotos jėgos, kad visame kame būtų šlovinamas Dievas per Jėzų Kristų, kuriam priklauso šlovė ir galybė per amžius. Amen.“ 1 Petro 4:10,11

Kai priimama su tinkama širdies būseną, apaštalių Pauliaus, Petro ir kitų pamokymai bei padorūsiai padėjo ugdyti Kristaus dvasią visuose Viešpaties pėdomis einančiuose nuo Sekminių. Tai apima ir tai, kad jie yra tinkami Tiesos tarnai, o tai yra svarbi pamoka, kurią turėtų sekti visi krikščionys. Tai ypač aktualu dabar tiems, kurie gyvena „dabartinio blogio pasaulio“ pabaigos metais. Galatams 1:4

Prisimindami šiuos dalykus

Nuostabūs Petro žodžiai, parašyti beveik prieš du tūkstančius metų, ir toliau yra palaima mums, Kristaus pasekėjams. Jis skelbė: „Aš visada jums priminsiu šiuos dalykus, nors jūs juos jau žinote ir tvirtai laikotės tiesos, kurios buvote mokytis. Ir yra teisinga, kad aš jums tai priminsiu, kol gyvensiu. Nes mūsų Viešpats Jėzus Kristus man parodė, kad netrukus turėsiu palikti šį žemišką gyvenimą, todėl stengsiuosi, kad jūs visada prisimintumėte šiuos dalykus po mano mirties. 2 Petro 1:12-15

Apaštalas nuolat skelbė tiesos žodžius, kuriuos gavo iš mūsų Viešpaties Jėzaus per savo žemiškąją tarnystę. „Mes nesekėme gudriai sugalvotomis pasakomis, kai jums skelbėme mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galią ir atėjimą [graikų kalba: buvimą], bet buvome jo didybės liudininkai. Jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai iš nuostabios šlovės

jam pasigirdo toks balsas: „Tai yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosiu“. Ir mes girdėjome šį balsą iš dangaus, kai buvome su juo šventojoje kalnoje.“ 2 Petro 1:16-18

Petras toliau pabrėžė, kad mes gauname Tiesą per Šventąją Dvasią, Dievo galią ir įtaką. „Mes dar labiau pasitikime pranašų skelbtu žodžiu. Jūs turite atidžiai klausytis to, ką jie rašė, nes jų žodžiai yra kaip lempa, šviečianti tamsoje, kol ateis Aušra ir Kristus, Ryto Žvaigždė, švies jūsų širdyse. Svarbiausia, jūs turite suprasti, kad nė viena pranašystė Raštuose niekada nebuvo kilusi iš pranašo supratimo ar žmogiškosios iniciatyvos. Ne, tie pranašai buvo įkvėpti Šventosios Dvasios ir kalbėjo Dievo vardu.“ 2 Petro 1:19-21

Savo pirmame laiške Petras aiškiai nurodė, kad jo žodžiai skirti tiems, kurie visiškai atsidavė Dievui: „Kad jūsų tikėjimas, kuris yra daug brangesnis už gendančią auksą, nors ir išbandomas ugnimi, būtų rastas pagyrimo, garbės ir šlovės vertas, kai pasirodys [atsiskleis] Jėzus Kristus. Jo, kurio nematėte, bet mylite; Jo, kurio dabar nematote, bet tikėdami džiaugiatės neišsakoma ir šlovinga džiaugsmu, gavę tikėjimo tikslą [rezultatą ar baigtį], tai yra jūsų sielų išgelbėjimą.“ 1 Petro 1:7-9

Šios Tiesos žodžiai nebuvo apreikšti niekam kitam, nei senovės pranašams, nei angelams. Jis paaiškino: „Apie tą išgelbėjimą pranašai uoliai

klausinėjo ir ieškojo, kurie pranašavo apie malonę, kuri turės ateiti jums: ieškodami, ką ar kokį laiką reiškė Kristaus Dvasia, kuri buvo juose, kai iš anksto liudijo apie Kristaus kančias ir šlovę, kuri turės ateiti. Jiems buvo apreiškta, kad jie tarnauja ne sau, bet mums, ir dabar tai jums skelbia tie, kurie jums skelbė Evangeliją su Šventąja Dvasia, atsiųsta iš dangaus, ir ką angelai trokšta pažinti. Todėl apsijuoskite savo proto strėnas, būkite blaivūs ir iki galo tikėkitės malonės, kuri jums bus suteikta Jėzaus Kristaus apreiškimo metu.“ 1 Petro 1:10-13

Iš aukštybių ateinanti išmintis

Manoma, kad Jokūbo laiškas yra vienas iš seniausių Naujojo Testamento raštų. Jame pateikiami mokymai, kurie pirmiausia buvo perduoti žydams, atsivertusiems į krikščionybę netrukus po to, kai mūsų Viešpats Jėzus baigė savo žemiškąją tarnystę. Jokūbas pabrėžia: „Kiekviena gera dovana ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengianti nuo šviesos Tėvo, kuriam nėra kintamumo nei šešėlio pasikeitimo.“ Jokūbo 1:17

Dangiškasis Tėvas yra visos tiesos šaltinis, ir per savo Šventąją Dvasią jis suteikia savo tautai supratimą. „Iš savo valios jis mus pagimdė iš tiesos žodžio, kuris yra kaip gyvasis ir gyvybingas (), kad būtume jo kūrinių pirmieji vaisiai. Todėl, mano

mylimieji broliai, kiekvienas žmogus tebūna greitas klausyti, lėtas kalbėti, lėtas pykti.“ Jokūbo 1:18,19

Kalbėdamas apie nuostabias Dievo dovanas savo tautai, Jokūbas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad Dievo išmintis visada yra tyra ir šventa. „Iš aukštybių kilusi išmintis pirmiausia yra tyra, tada taiki, švelni ir lengvai priimtina, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, be šališkumo ir be veidmainystės. O teisumo vaisius sėjamas taikos, kurią kuria taikos kūrėjai.“ Jokūbo 3:17,18

Ankstesniuose eilutėse mūsų dėmesys atkreipiamas į tai, kad dangiškoji išmintis veikia harmonijoje su dieviškuoju charakteriu. Nors iš aukštybių ateinanti išmintis dvasia yra taiki, apaštalas jos svarbos nelaikė svarbesne už tyrumą. Tikroji išmintis yra taiki tik tada, kai ji suderinama su šventumu ir tyrumu. Ji gali būti taiki tik su tuo, kas yra šventa. Švelnumas seka po tyrumo ir yra taikus, kai jis pašventinamas Tiesa. Dangiškoji išmintis džiaugiasi būdama „pilna gailestingumo“, o „geri vaisiai“ auga tų širdyse, kuriuos apšvietė iš aukštybių ateinanti išmintis.

Tiesos šviesa

Pranašas Izaijas kalba apie šviesą ir jos ryšį su gyvenimu ir Tiesa. Pateikdamas dieviškąjį tikslą, jis rašo: „Aš atvesiu akluosius keliu, kurio jie nežinojo; aš vesiu juos takais, kurių jie nepažįsta: aš padarysiu

tamsoje šviesą, o kreivus dalykus – tiesius. Aš tai padarysiu jiems ir jų neapleisiu.“ „Dėl Siono aš nebusiu tylus, dėl Jeruzalės aš nebusiu ramus, kol jos teisumas nepasklis kaip šviesa, o jos išgelbėjimas kaip deganti lempa.“ Izaijas 42:16; 62:1

Daugelis kitų Šventojo Rašto vietų taip pat atkreipia mūsų dėmesį į ypatingą šviesos dovaną. „Pas tavo yra gyvenimo šaltinis, tavo šviesoje mes matysime šviesą.“ „Palaiminti žmonės, kurie pažįsta džiaugsmingą garsą, jie eis, Viešpatie, tavo veido šviesoje.“ „Tavo žodis yra žibintas mano kojoms ir šviesa mano keliui.“ „Teisiojo kelias yra kaip šviesus žibintas, kuris vis labiau šviečia iki tobulos dienos.“ Psalmių 36:9; 89:15; 119:105; Patarlių 4:18

Kaip gidas ir dvasinė perspektyva Kristaus pasekėjams, mes skaitome: „Niekas neuždegs žibinto ir jo neslėps arba nestatys po krepšiu. Žibintas statomas ant stovo, kad jo šviesa būtų matoma visiems, kurie įeina į namus. Tavo akis yra kaip lempa, kuri apšviečia tavo kūną. Kai tavo akis yra sveika, visas tavo kūnas yra apšviestas. Bet kai ji yra nesveika, tavo kūnas yra apgaubtas tamsa. Įsitikink, kad šviesa, kurią manai turįs, iš tiesų nėra tamsa. Jei esi apgaubtas šviesos, be tamsių kampų, tada visas tavo gyvenimas bus spindintis, tarsi prožektorius tave apšviestų šviesa.“ Luko 11:33-36

Meditacija apie Dievo Žodį

Meditacija yra krikščioniško charakterio ženklas tiems, kurie siekia eiti mūsų mylinčio Dangiškojo Tėvo keliais ir laikytis Jo Žodžio. Prieš šimtmečius iki Jėzaus gimimo psalmistas rašė: „Tavo įsakymai yra mano džiaugsmas. Tavo liudijimai yra teisūs per amžius; duok man supratimą, kad galėčiau gyventi. Aš šaukiausi iš visos širdies; atsakyk man, Viešpatie! Aš laikysiuosi Tavo įstatymų. Aš šaukiausi Tavęs; išgelbėk mane, ir aš laikysiuosi Tavo liudijimų. Aš keliuosi prieš aušrą ir šaukiuosi pagalbos; laukiu Tavo žodžių. Mano akys laukia nakties budėjimo, kad galėčiau medituoti Tavo žodį.“ Psalmių 119:143-148

Psalmistas toliau sakė: „Palaimintas žmogus, kuris nesielia pagal nedorėlių patarimus, nestovi nusidėjėlių keliu ir nesėdi paniekintojų susirinkime. Bet jis džiaugiasi Viešpaties įstatymu ir dieną ir naktį mąsto apie Jo įstatymą. Jis bus kaip medis, pasodintas prie vandens upių, kuris duod savo vaisių savo laiku; jo lapai nevysta, ir viskas, ką jis daro, bus sėkminga.“ Psalmių 1:1-3

Savo laiške hebrajų broliams apaštalas Paulius rašė: „Dievo žodis yra gyvas ir veiksmingas, aštresnis už bet kokį dviašmenį kardą, jis perskrodžia sielą ir dvasią, sąnarius ir kaulus, ir gali teisti širdies mintis ir

ketinimus. Nėra nė vieno kūrinio, kuris būtų paslėptas nuo Jo žvilgsnio, bet viskas yra atvira ir nuoga Jo, su kuriuo turime reikalų, akyse. Todėl, kadangi turime didį vyriausiąjį kunigą, kuris perėjo per dangų, Dievo Sūnų Jėzų, laikykimės savo išpažinimo.“ Hebrajams 4:12-14

Jėzaus liudijimas

Jėzus aiškiai pareiškė, kad jis buvo pasiųstas vykdyti Dangiškojo Tėvo valią ir tikslą, o ne savo. Jo nuolankūs žodžiai užrašyti Jono Evangelijoje, kur skaitome: „Aš pats negaliu nieko daryti. Aš teisiu taip, kaip Dievas man liepia. Todėl mano sprendimas yra teisingas, nes aš vykdaus to, kuris mane siuntė, valią, o ne savo. Jeigu aš liudyčiau pats už save, mano liudijimas nebūtų galiojantis. Bet ir kitas liudija apie mane, ir aš jums užtikrinu, kad viskas, ką jis sako apie mane, yra tiesa.“ Jono 5:30-32

Kai Jėzus pasakė: „Kitas taip pat liudija apie mane“, jis turėjo omenyje Joną Krikštytoją. Jis buvo Kristaus pirmtakas ir paruošė kelią jo tarnystei. „Iš tiesų, jūs siuntėte tyrėjus klausyti Jono Krikštytojo, ir jo liudijimas apie mane buvo teisingas. Žinoma, man nereikia žmogiškųjų liudytojų, bet aš sakau šiuos dalykus, kad jūs būtumėte išgelbėti. Jonas buvo kaip degančios ir šviečiančios lempos, ir jūs kurį laiką buvote susijaudinę dėl jo žinios. Bet aš turiu didesnį

liudytoją nei Jonas – savo mokymus ir stebuklus. Tėvas man davė šiuos darbus atlikti, ir jie įrodo, kad jis mane siuntė. Ir Tėvas, kuris mane siuntė, pats liudijo apie mane. ... Jūs uoliai studijujete Raštus, nes manote, kad juose turite amžinąjį gyvenimą. Būtent šie Raštai liudija apie mane. Jono 5:33-37,39

Bereos palikimas

Apaštalo Pauliaus pastebėjimas, kad Bereos miesto bažnyčios nariai buvo kilnūs Biblijos tyrinėtojai, yra teigiamas pamokymas, kurį visi Viešpaties žmonės turėtų visada prisiminti. Šie broliai nuoširdžiai tikėjo neklystančiu Dievo Žodžiu ir pabrėžė, kad tai yra vienintelis tikrasis supratimo šaltinis. Jie giliai vertino jo vertę ir prasmę kaip „taip sako Viešpats“ – galutinį įrodymą to, kuo jie tikėjo.

Dar kartą cituodami mūsų pradinį tekstą iš kito vertimo, skaitome apie Bereos brolių palikimą: „Šie žydai buvo geriau nusiteikę ir kilnesni už Tesalonikos žydus, nes jie buvo visiškai pasirengę priimti ir sutiko bei palankiai sutiko žinią apie amžinąjį išgelbėjimą Dievo karalystėje per Kristų, ir kasdien ieškojo bei nagrinėjo Raštus, norėdami patikrinti, ar taip yra. Todėl daugelis iš jų tapo tikinčiaisiais, kartu su nemažai žinomų graikų, moterų ir vyrų.“ Apaštalu darbai 17:11,12